

DANISH WEST INDIAN SOCIETY

FORENINGSMEDDELELSER

JULI 1969

DANSK- VESTINDISK UGE

12.-20. august 1969.

Programmet er endnu ikke helt fastlagt, men i det følgende orienteres medlemmerne om den skitse, som besøgskomiteen er nået til ved sidste møde. Der må regnes med mindre ændringer, inden programheftet, som vil blive tilsendt samtlige medlemmer, kan redigeres færdigt.

Da det ikke var muligt i hotelskibet St. Lawrence at skaffe værelser med bad til de gæster, som indkvarteres for egen regning, er hotellet ændret til Egmont Hotel, Nørre Alle 75.

På hotellet etableres fast vagt, som modtager og registrerer alle gæster, efterhånden som de ankommer i løbet af tirsdagen, den 12. august. Private værter skal altså ikke træffe aftale med gæster om afhentning på banegårde eller i lufthavnen. Alle de besøgende vil på forhånd være underrettet om at tage direkte til Egmont Hotel, hvor værterne kan mødes med dem.

De værter, som ikke kender deres gæsters ankomsttid, vil blive underrettet pr. telefon, når gæsterne har indfundet sig.

Hotellet vil blive mødested og udgangspunkt for alle busture og udflugter - også for gæster, som ikke bor på hotellet. Den praktiske planlægning af programmet foretages af D.I.S. (Skindergade 36), som etablerer vagten på hotellet.

Om programmet kan iøvrigt oplyses:

Onsdag den 13. august kl. 14.00 arrangerer foreningen en modtagelse for gæsterne - sandsynligvis i H.C.Ørsted instituttet (hvis der ikke kan disponeres over restauranten i Egmont Hotel). Ved denne lejlighed gives informationen, udleveres programmer og brochurer samt uddeles gaver.

Kl. 15.00 køres alle gæster på en sightseeing-bustur i København.

Kl. ca. 16.45 ankommer busserne til Københavns rådhus, hvor åbning af Fritz Henles vestindiske billedudstilling finder sted.

Alle foreningens medlemmer er inviteret til at overvære åbningen, som foretages af overborgmesteren.

Muligvis vil Københavns Kommune invitere gæsterne samt nogle få repræsentanter for F.D.V. til en reception (Det vil ikke være muligt også at invitere foreningens 600-700 medlemmer).

Torsdag den 14. august.

Besøg på Tuborg og Carlsberg med frokostservering.

Kl. 11.40 køres alle gæster i busser fra Egmont til henholdsvis Carlsberg og Tuborg. Værterne bedes venligst sørge for, at privat indkvarterede gæster når frem i tide.

Gæsterne køres tilbage til Egmont efter besøgene.

Kl. 19.30 - aftenselskaber hos foreningsmedlemmer for alle hotelindkvarterede gæster.

Fredag den 15. august.

Nordsjællandstur for alle gæster (183).

Kl. 10.00 - busafgang fra Egmont til Frederiksborg slot. Ophold kl. 11-12 med besøg i riddersalen og slotskirken (orgelspil).

Forbi Esrum Sø og Fredensborg til Marienlyst, hvor det store danske kolde bord står parat.

Kl. 14.30 afgang til Kromborg. Hjemkomst til Egmont ca. kl. 17.

Alle udgifter - bortset fra drikkevarer - betales af foreningen, idet bemærkes at generalkonsul Oscar Pedersen leverer frokosten til $\frac{1}{2}$ pris.

Lørdag den 16. august - forskellige arrangementer.

Landbrugets afsætningsudvalg har inviteret 40 gæster på en sydsjællandstur med besøg på Vemmetofte samt frokost på Rødvig Kro.

Afgang fra Egmont (kl. 9 eller 9.30) til Ekko Danmark, hvor der vises en instruktiv kortfilm og gives en let servering (drinks), inden bussen kører kl. ca. 10.

26 gæster skal til frokost på Tybjerggård (kaptajn Emil Lassen og højesteretspræsident Kaarsberg).

Desuden foreligger der invitationer til besøg i Heerings Gård, Den Kongelige Porcelainsfabrik, Faxe Bryggeri samt Nationalmuseet (de 3 vestindiske stuer).

Men endelige aftaler er endnu ikke truffet.

Om aftenen anbefales et Tivolibesøg, så gæsterne kan opleve festfyrværkeriet.

Søndag den 17. august

Der overvejes en tur til Roskilde (Vikingskibsmuseet, Domkirken, Risø). Foreløbig regnes med busafgang kl. 14.

Om aftenen Foreningsfest i Lorry med middag, optræden og aftenservering. Prisen for medlemmer er ca. 60 kr. Alle vestindiske besøgende er foreningens gæster.

Vi håber, at mange vil deltage i festaftenen og beder medlemmerne - af hensyn til arrangementet - om at indsende vedlagte tilmeldelsesblanket. De hotelindkvarterede gæster bringes til Lorry i busser.

Mandag den 18. august

Dagen fri. Muligvis vil nogle af de under Lørdag nævnte besøg blive placeret her.

Kl. 19.30 - aftenselskaber for hotelindkvarterede gæster hos medlemmer.

Tirsdag den 19. august.

Kl. 16.00 - besøg på Christiansborg for gæsterne. Kongens repræsentationslokaler beses, hvorefter der er reception i udenrigsministeriet.

Onsdag den 20. august Afrejse.

Følgende medlemmer har inviteret hotelindkvarterede gæster til aftenselskab: Kontorchef H.F.Garde, civilingeniør J.C.Islef, højestepresident O.I.Kaarsberg, Fru chefredaktør Sv. Aage Lund, overlæge Ib Persson, chefsekretær, frk. M.Schaumann og fru Anna Margrethe Sørensen. Besøgskomiteen takker hjerteligt for invitationerne.

Einar Kirk

BERLINGSKE AFTENAFTEN WEEKEND 28. JUNI—29. JUNI 1960

Dansk Vestindien på rådhusudstilling

Store arrangementer ved gruppebesøg fra de gamle danske øer

EN OPLEVELSE venter de mange danskere, der stadig føler interesse for og tilknytning til de dansk-vestindiske øer.

Midt i august åbner en udstilling af 50 store farvefotografier fra øerne, taget af den tyskfødte, amerikanske fotograf Fritz Henle, som nu bor i Christianssted på St. Croix og har gjort øerne til sit fotografiske speciale. Han har tidligere udgivet fotografiske bogværker om bl. a. Indien, Japan, Paris, Mexico, Hawaii, de caraibiske øer og New York. Henle har været fotograf for Times, Life, Fortune og Harpers Bazaar. Hans udstilling om det gamle Dansk Vestindien viser danske kultur-miljøer, som er bevaret.

183 gæster

Udstillingen arrangeres af stadsarkitekt Frode Jørgensen i Københavns rådhusal i anledningen af den første samlede visit af vestindiske statsborgere i Danmark. Den 12. august kommer 183 medlemmer af foreningen St. Croix

Friends of Denmark til København efter en tre ugers rundrejse i Europa. Der er lagt et stort program for besøg på museer og institutioner. Nationalmuseets vestindiske stuer, Kronborg og Frederiksborg Slot, Fredensborg, Tivoli, Christiansborg og Københavns Rådhus besøges. De fleste af gæsterne bliver indkvarteret privat hos medlemmer af Dansk-Vestindisk Forening, hvis formand er arkitekt M. A.A. Einar Kirk.

De ca. 80 rejsedeltagere, som ikke bor privat, men på Egmont, bliver også alle inviteret et par aftener gruppevis til foreningsmedlemmer her i byen, så alle kan lære danske hjem at kende indefra.

Aktivitet

Dansk-Vestindisk Forening førte i mange år en henslurrende tilværelse, men er blevet stærkt aktiviseret i de sidste år. I 1967 aflagde mange af dens medlemmer et fælles besøg på de gamle dansk-vestindiske øer, hvor de studerede

den danske tid og dens minder i form af arkitektur og kultur.

Foreningen har rejst et betydeligt beløb til at bestride udgifterne ved det store arrangement i august i år, men mangler endnu 30—40.000 kr., som man håber at få ind, bl. a. ved tilskud fra fonds.

Planterbolig

Kredse omkring Dansk-Vestindisk Forening håber, at besøget skal skabe ny interesse om planerne for sikring af synlige minder i Danmark om den dansk-vestindiske fortid. En plan, som har hvilet i en årrække, er flytningen af en planterbolig fra Vestindien til Frilandsmuseet i Sorgenfri.

En sådan bolig blev opmålt af arkitekt Kirk i Vestindien kort efter krigen, men det var dengang ikke muligt at skaffe midler til flytningen, og den pågældende bolig er i mellemtiden blevet restaureret og kan næppe flyttes. Men man mener, der stadig findes andre bygninger, som kan anvendes til formålet. bor.

UNIFORMER OG SOLDATERLIV

I DANSK VEST-INDIEN.

Af inspektør ved Tøjhusmuseet,
fru Inga Flemming Rasmussen.

Beretningerne om, hvorledes det daglige liv på de tidligere dansk-vestindiske øer formede sig for alle samfundsklasser i ældre tid, er desværre ret få. I tiden efter 1820 bliver materialet dog fyldigere, og indberetningerne flere og mere omfattende. Dagbøger, breve o.lign. begynder at optræde i større mængde. På trods af dette større materiale er oplysningerne om, hvorledes den menige, hvervede soldat levede derude, meget få og spredte.

De, der skrev indberetningerne, dagbøgerne og brevene, hørte til en anden samfundsklasse end soldaterne, og standsdelingen var særlig skarp derude. Den hvide over- og mellemklasse kendte nok mindre til soldaternes daglige liv og forhold end omvendt.

Især for den ældre tids vedkommende er det nødvendigt at sammenligne med tilsvarende forhold andre steder samt med de vilkår, den hvervede, menige soldat levede under hjemme i Danmark.

Inden man går over til at se på levevilkårene, vil det være ganske interessant og oplysende at undersøge, hvilken gruppe mennesker, det drejede sig om. Hvem var det, der lod sig hverve som soldater i slutningen af 17-hundredtallet og begyndelsen af 18-hundredtallet ?

De kan groft deles i 2 grupper. Den ene var de, der havde gjort krigerhåndværket til deres levebrød og lod sig hverve der, hvor de blev budt mest. De havde den bedste militære uddannelse og betragtedes derfor som de bedste soldater.

Den anden gruppe var sammensat af mange forskellige. Ofte af folk, for hvem det var gået skævt i tilværelsen. Det kunne være håndværkere, eller småhandlende, der var gået fallit; det kunne være en skandale i familien, der gav stødet, bondesønner, der løb hjemmefra og endelig de, der blev soldater af eventyrlyst, lyst til at se fremmede lande, et varmt klima, billig spiritus, alt det, de havde hørt om fra hjemvendte søfolk. De mørke sider lod man klogeligt ligge.

Lønnen som soldat kan ikke være det, der lokkede. I 1784 fik en musketer, den lavest lønnede, 3 skilling daglig, svarende til ca. 30 øre i 1939-priser. Hertil et rugbrød hver 5. dag, samt $\frac{1}{2}$ skilling for hvert leveret brød, hvilken sum udbetaltes ved årets udgang. En dygtig håndværker fik på samme tid 2-2 $\frac{1}{2}$ mark (1 mark = 16 sk.) ca. 3,25 kr. daglig.

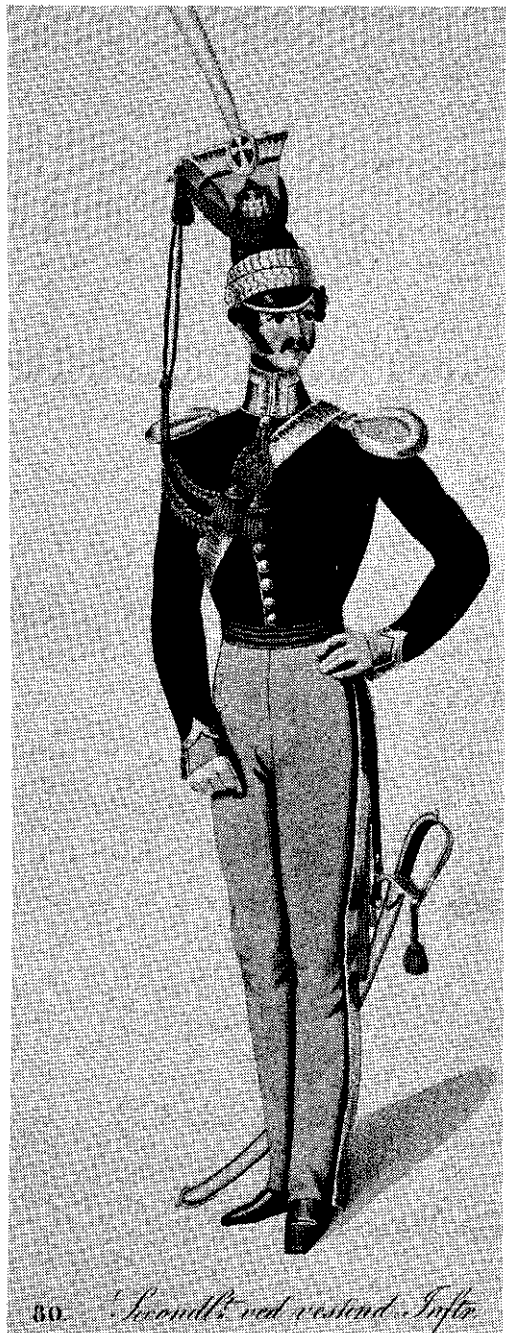
Soldaterne hørte til de dårligst lønnede i samfundet. Var han gift, måtte konen tage arbejde, hvor hun kunne få det, og han selv søge at øge indtægten på forskellig, ikke altid lovlig vis. Indkvarteringen var meget dårlig, idet de borgere, der havde soldater boende, ikke regnede dem for noget, men gav så lidt som muligt, et lille tagkammer eller et fugtigt kælderrum uden lys eller varme, og meget ofte uden sengested, kun med en halmmadras som møblement. Det hjalp lidt på disse forhold, at der byggedes kaserner i slutningen af 17-hundredtallet, men pladsforholdene her var heller ikke for gode.

Under disse forhold er der ikke noget at sige til, at der forekommer desertioner, selv om det nok ikke var så almindeligt i Danmark som andre steder. I 1801, da englænderne besatte de vestindiske øer, gik ca. 100 af de hvervede danske soldater over til englænderne, lokket af den højere løn.

Die Königl. Troupen in West-Indien. ⁷³

Chefs.	Stärke.	Garnison.
Major v. Johann. Major v. Franke.	Jede Compagnie besteht aus 113 Mann.	Sie sind vertheilt auf den Königl. Inseln in West-Indien.

Uniform ca. 1830

Uniform 1916

Når en soldat havde ladet sig hverve til Vestindien, fik han udleveret uniform og udrustning, og denne uniform var af både snit og stof, som den, soldaterne brugte i Danmark.

Man tog ikke hensyn til det varme klima. Først fra 1790'erne fik soldaterne i Vestindien lov til at trække et lærredsovertræk over deres hatte for "at brække solens stråler", som det hed.

I 1761 lå uniformssnittet meget nær snittet i den civile klædedragt. Hovedfarven i den danske hær var rød, og de forskellige regimenter blev kendetegnet ved forskellig farve på opslag, krave, vest og foer samt gule eller hvide blanke knapper. Kjolen var meget snæver og kunne ikke lukkes helt foran, og derfor havde man en vest med lange ærmer neden under. Ærmeopslagene var meget store og generede bevægelserne. Hovedbeklædningen var en sort trekantet hat, der var meget upraktisk, da den ikke beskyttede hverken mod regn eller sol. Håret var hvidpudret med hvedemel og med falske sidekrøller og hårpisk. Denne hårmode bibeholdtes lige til 1804, da hårpisken afskaffedes til megen misfornøjelse for både menige og officerer. Bukserne sad meget stramt og gik lidt neden for knæene. På benene havde man lange, uldne, strikkede strømper, og for at skåne disse bar soldaterne støvletter, en slags gamacher, der sad fast ved en strop under foden, og kunne knappes hele vejen på ydersiden. Støvletterne nåede til op over knæet. Udrustningen bestod af et flintelåsegevær, et bandolier med patronstaske og en livrem med sidevåben. Hertil kom brødpose, en festflaske og en randsel eller tornyster.

I slutningen af 17-hundredtallet får uniformen et andet, mere hensigtsmæssigt snit, idet den bliver lukket helt foran, og vesten efterhånden forsvinder. De store ærmeopslag bliver mindre, og der kommer en større nedfaldende krave. Støvletterne bliver kortere og skåret i husarfacon med svejftet kant foroven. Bukserne bliver som følge af støvletternes afkortning længere og afløses efterhånden af helt lange benklæder, selv om man skal et godt stykke op i 18hundredetallet, før støvletterne forsvinder helt.

Hovedbeklædningen bliver i 1790'erne en rund hat med lille skygge, der igen afløses af chacoten fra 1804. De chacoter, der brugtes i Vestindien, får en særlig facon, afvigende fra den hjemlige danske under indflydelse af den engelske occupation 1801 og 1807-14.

Når soldaterne havde fået deres udrustning, skulle de "dresseres", d.v.s. indøves i eksercits. Når de havde lært det, sørgede myndighederne for at få dem sendt af sted, så snart det var muligt, dels fordi det var dyrt at have dem gående, dels for at hindre, at for mange fortrød og forsvandt, inden de blev indskibet.

Når de så efter en månedslang rejse med søsyge og smalkost ankom til St. Thomas, blev de ført til fortet for at vænne sig lidt til forholdene. St. Thomas var ikke det sundeste sted at opholde sig for allerede sygdomsmærkede og udmarvede mennesker, og et stort antal af de nyankomne døde ret hurtigt efter ankomsten. Først i 1853 finder man på at landsætte de nyankomne soldater på St. Croix, hvor sundhedstilstanden var meget bedre, og dødeligheden faldt herefter ganske betydeligt.

Det første soldaterne fik at mærke var heden, og den slog hårdt bl.a. på grund af den tykke uniform. Bag de tykke mure i forterne var der ganske vist køligt, men så mange mennesker blev stuvet sammen her under så dårlige hygiejniske forhold, at døden også her gjorde et stort indhug. Inden kasernerne blev bygget, boede en stor del i kvarterer ude i byen, hvor forholdene ikke har været stort bedre.

Soldaterne tilhørte den laveste hvide underklasse, og deres eneste muligheder for underholdning var de talrige "Taverns". Allerede

1765 havde Christianssted på St. Croix 13 større "Taverns" og en utalt mængde "forlystelseshuse" af en sådan art, at "de besøgende ikke kunne tage deres familie med". Det behøvede soldaterne ikke at bekymre sig om, da de havde ladet familien, hvis de havde nogen, blive tilbage i Danmark. Kvindeligt selskab i alle farvenuancer var der nok af, og tørsten kunne slukkes i stedets produkt, rom. Sløvende vagttjeneste om dagen og rigelige mængder af billig rom om aftenen i dårligt selskab kunne ikke undgå at indvirke på soldaternes moral. Rommen var og blev manges undergang.

Hertil kom så de forskellige tropsygdomme, især febersygdommene, som man dengang ikke havde midler til at bekæmpe. Den dårlige hygiejne og manglen på godt drikkevand gjorde heller ikke livet lettere. Alle vidste, at døden lurede lige om hjørnet, og et almindeligt ordsprog var: "i dag rød - i morgen død". Herom fortæller kirkegårdene deres tavse sprog. Den militære styrke var også sjældent fuldtallig, afgangen var større end tilgangen. 1792 skulle garnisonen bestå af 11 officerer og 279 underofficerer og menige, men den nåede aldrig at være fuldtallig.

I tiden efter 1815 kommer mange nye uniformsapprobationer, og uniformerne er af samme snit som hjemme. Chacoten var enerådende, og kjolen har nu fået meget korte skøder og er lukket helt foran med en høj, blød krave. Hertil lange snævre bukser, hvide eller lyseblå og støvletter. Udrustningen bliver ikke forandret, udover at modellerne bliver efter den herskende mode. 1829 kommer igen nye uniformer, både for de regulære styrker og for de borgerlige militærkorps.

Samme år blev kasernen på St. Thomas færdig, og forholdene for soldaterne bedredes betydeligt, idet lokalerne var luftige og rummelige, og der blev indført køjer i stedet for senge.

Selv om forholdene altså bedredes betydeligt, og man hjemmefra forsøgte at få bedre folk ud til øerne, kneb det stadig. I 1835 blev der til stor forbløffelse for alle opdaget et mytteriforsøg blandt mandskabet i Christianssted. Planen gik ud på at fange alle byens honoratiøres under en fest samt plyndre dem. Derefter skulle fortets døre åbnes af andre medsamsvorne, og når mytteristerne havde besat fortet, kunne de i ro og mag plyndre alle byens kasser. Takket være mytteristernes ubeslutsomhed og drukkenskab blev det hele afsløret, og anførerne arresteret.

Et soldateroprør kunne let følges af et negeroprør, og i løbet af 1835 blev de dårlige elementer udskiftet med nye soldater hjemmefra.

Henimod 1850 synger det på sidste vers med de meget farvestrålende uniformer, selv om det her varer noget længere end hjemme i Danmark, hvor den mørkeblå uniform med de lyseblå bukser blev enhedsuniform i 1848.

Boligmæssigt og lønmæssigt forbedredes forholdene også for soldaterne. Der måtte gøres noget for at få folk til at melde sig. En beskrivelse fra 1859 siger om kasernerne, at "alt var som i et velholdt palads. Den menige soldats seng var så skinnende ren og hvid, at det var en lyst at se". Man håbede at få driftige folk ud til øerne som soldater, folk der efter endt tjeneste ville slå sig ned derude, men så godt som ingen søgte til øerne. Tidspunktet var forpasset. De, der ville udvandre, drog til Amerika, hvor chancerne var større, og de folk, der lod sig hverve, var gennemgående kun ringe folk.

Økonomien på øerne blev strammere, udgifterne til militæret voksede, uden at det derfor blev mere effektivt, og den 25. marts 1872 oprettedes den "Vestindiske Hærstyrke", der kom til at bestå af 2 kompagnier, et på hver af øerne.

Uniformen var ganske den samme som den daværende danske infanteriuniform. Mørkeblå klædesfrakke, lyseblå bukser og mørkeblå kasket, idet den vestindiske uniformsfrakke dog var eenradet. I godt vejr og til daglig anvendtes altid en hvid ravdugsumiform med røde klædesrabatter på krave og ærmer samt hvid korkhjelme med top og sort skygge. Aflønningen var også forbedret. De hvervede soldater fik nu 40, senere 60 kr. udbetalt, desuden fri rejse, frit kvarter og mundering og 15 cents om dagen. Ved nyantagelse efter 6, senere 3 år fik de igen håndpenge.

Den forhøjede lønning og de bedre indkvarteringsforhold gjorde, at tilværelsen for den menige soldat var forbedret ganske betydeligt, og indstillingen overfor dem fra de andre borgere var også blevet en anden, selv om det stadig ikke var de bedste guds børn, der lod sig hverve til tjeneste i Vestindien.

De almindelige forhold på øerne trængte til mange forbedringer, og det samme gjaldt for den vestindiske hærstyrke. I 1906 kommer der en række anordninger for øerne og heriblandt anordningen om opløsningen af den "Vestindiske Hærstyrke" og indstiftelsen af "Gendarmeriet". Politiet indskrænkedes også, fordi gendarmeriet skulle overtage en del af dets pligter. Gendarmeriet skulle være et mindre men mere effektivt korps. De hvervede folk fra hærstyrken var for ofte for ringe, og mange af dem lærte aldrig engelsk, der var det daglige sprog.

Gendarmeriet kom til at bestå af 125 mand. Chefen skulle være en kaptajn af linien og kom til at stå direkte under guvernøren. Uniformen blev en lyseblå, eenradet uniformsfrakke med lyseblå bukser og hvid tropeshjelm. På øerne blev der dog næsten altid båret hvide bukser.

Gendarmerne fik frit kvarter, fri medicin og læge og 31 frcs. om dagen. De antoges til 3 års tjeneste med forbedrede lønvilkår, hvis de fortsatte ud over de 3 år.

Afløsningen af hærstyrken skulle finde sted den 1. april 1907, men allerede i januar kom de første ud, og 1. april var gendarmeriet ene-rådende.

Den gamle militis genopstod, idet der blev oprettet et ordenskorps i juli 1907. Dette korps skulle i påkommende tilfælde bistå gendarmerikorpset med at opretholde ro og orden.

Uniformen for ordenskorpsen var brungul med røde kraver og underofficerssnore. Våben, ammunition samt lædertøj og uniformen leveredes af det offentlige. Medlemmerne blev udskrevet, og tjenestetiden var 3 år. Udeblivelse fra øvelserne straffedes med stigende bøder. Ordenskorpsets organisation var lidt forskellig på St. Thomas og St. Croix, og reglerne for udskrivning til korpsen rettede sig efter øernes forskellige næringsveje, bysamfund og landbrug.

Denne ordning af øernes militær blev bibeholdt, til øerne i 1917 overtoges af Nord Amerika, og uniformen ændredes heller ikke i dette tidsrum.

Denne korte oversigt giver jo ikke nogen fuldstændig oversigt over den menige soldats liv og færd på vore tidligere vestindiske besiddelser, men forhåbentlig kan den hjælpe til lidt bedre forståelse af de vilkår, hvorunder den hvervede soldat levede i den tid, øerne var danske.

NYE MEDLEMMER

Mr Marius Bjerregaard	339 Market Str. Hot Springs, Ark. 71901 USA.
Politimester Thomas Vilhelm Beckett og Frue	Højvænget 4, 3000 Helsingør
Dr.med. Børge Rottbøll Hansen og Frue	Poppelhøj 2, 2900 Hell.
Overlæge, dr.med. Helge Nielsen	Esplanaden 7/IV 1263 Kbh. K.
Sekretær Ida Margrethe Olsen	" "
Lensgrevinde Minna Lerche-Lerchen- borg	Lerchenborg pr. 4000 Kalundborg
Organist Hans Nyholm	Grumstolsvej 46, Højbjerg
Trafikflyver Axel-Johan Trolle og Frue	Rolf Krakesvej 23, 3600 Frederikssund.
Arkitekt m.a.a. Aksel Henriksen og Frue	Hunderupvej 48-50, 5000 Odense.

FORENINGSADRESSER

Formand:

Arkitekt m.a.a. Einar Kirk, Falkoneralle 15, 2000 København F.
Telf. Fa. 2263 (sikrest kl. 18.30-20.00), evt. 11 63 01.

Besøgskomiteens formand:

Direktør Sven Acker, Danmarks Turistråd
Banegårdspladsen 5-7, 1570 København V.
Telf. 11 14 15.

Den private indkvartering:

Prokurist Axel Hendil, Langagervej 43, 2500 København Valby.
Telf. 30 45 75.

Foreningens kasserer:

Aug. Knoblauch, Lundtoftegade 115, 2200 København N.
Telf. Eg. 9368.

Fondens kasserer:

Lektor Ernst Krag, Stjernens kvarter 7 C, 2620 Albertslund.
Telf. 64 99 31.

Indmeldelser:

Aktuar, frk. Eva Ganneskov, Koldinggade 1, 2100 København Ø.
Telf. Øb. 1773 y.

Ungdomsklubben:

Henv. Mikael Larsen, H.C.Andersens Boulevard 41, 4., 1553 Kbh. V.
Telf. 11 40 90.

Sekretariat:

Fru Anna Zieler, Ø. Farimagsgade 77, 2100 København Ø.
Telf. Tr. 526.

